

- سال ۱۸۶۹ اولین دوره مسابقات شنای قهرمانی انگلستان
- سال ۱۸۷۷ اولین دوره مسابقات شنای قهرمانی امریکا
- سال ۱۸۹۹ اولین دوره مسابقات شنای قهرمانی فرانسه
- سال ۱۸۹۶ اولین دوره مسابقات شنا در بازیهای المپیک (دوران جدید)

برنامه مسابقات شنای مردان در المپیک شامل رقابت‌های کرال سینه، کرال پشت و قورباغه می‌شد که تقریباً در سال ۱۹۰۸ جنبه استاندارد پیدا کرد و تا سال ۱۹۵۲ بدون تغییر باقی می‌ماند.

برای اولین بار در المپیک ۱۹۰۸ لندن
مسابقه‌های شنا در استخرهایی انجام
گرفت که طول آن ۱۰۰ متر بوده
است.

در مسابقات المپیک ۱۹۵۶ ملبورن مشکل جدیدی بروز کرد. در این مسابقات (ماسارو یوروکاوا) قهرمان المپیک و همچنین تعداد دیگری از شناگران بیشتر مسیر خود را در زیر آب طی کردند.

این مساله باعث شد تا قانون جدیدی از سوی
کنگره فینا وضع شود و شناای زیرآبی حذف
گردید ، بدین ترتیب که پس از شیرجه و یا
برگشت ، با هر ضربه پا سر شناگر باید سطح آب
را بشکافد.

افزایش بحث و جدل در مورد قوانین
شنا به خصوص شناپی قورباغه سبب
پدید آمدن کمیته فنی شنا در فینا در
سال ۱۹۵۴ شد.

استفاده از وسایل زمان سنجش الکترونیکی و کامپیوتري کردن اطلاعات مربوط به شنا و نیز استفاده از دستگاههای تلویزیونی مدار بسته برای ردهبندی شناگران در پایان شناها از سال ۱۹۶۴ و از بازیهای المپيك توکیو آغاز شده است.

در خصوص پیشینه استارت و برگشت گفتنی است که استارت در ابتدا در آب انجام می‌شد ، بدین صورت که شناگران در آب می‌ایستادند و یا دراز می‌کشیدند ، این شیوه تا زمان ساخت سکوها یی که شیرجه به درون آب را ممکن گردانید ، ادامه یافته است.

نخبگان تاریخ شنا

اولین شناگر مردی که شنای ۱۰۰ متر کرال سینه را زیر یک دقیقه شنا کرد، جانی ویسمولر امریکایی بود. وی این مسافت را در ۵۸ ثانیه و ۶ دهم ثانیه در سال ۱۹۲۲ شنا کرد.

اولین زنی که این مسافت را زیر بک دقیقه
شنا کرد داون فریزر است. او در سال
۱۹۶۲، ۱۰۰، ۵۹ متر کرال سینه را در
ثانیه و ۹ دهم ثانیه پیمود.

موفقترین قهرمان مرد المپیک تمامی ادوار شنا (مارک اسپیتزر) امریکایی است. این شناگر در المپیک ۱۹۷۲ مونیخ صاحب ۷ مدال طلا شد که ۴ تای آن را در مسابقات انفرادی و ۳ تای دیگر را در مسابقات تیمی کسب کرد.

در میان زنان (کریستین اتو) با کسب ۶ مدال طلا در المپیک ۱۹۸۸ سئول، ۴ مدال طلا در رشته های انفرادی و ۲ مدال طلا در مسابقات تیمی، پرافتخارترین زن شناگر می باشد.

تاریخ فدراسیون بین‌المللی شنا(FINA)

فدراسیون بین‌المللی شنا در سال ۱۹۰۸ نه
بر اثر یک حادثه بلکه از روی قصد و نیت
بنیان نهاده شد.

(جورج دبليو هرن) دبير موسس اين
فدراسيون ، ايجاد اين نهاد بين المللی را نتيجه
افزايش تماس‌هاي بين المللی در ورزش و
مخصوصاً به تاسي از بازيهاي المپيك آن روز ذكر
مي‌کند.

طرز برگزاری مسابقات باعث بالا گرفتن
مخالفتهایی شد که نتیجه آن برگزاری کنفرانس
بین المللی لندن در تاریخ ۱۹ جولای ۱۹۰۸
است. ثمره و میوه این کنفرانس تاسیس فینا
بود .

با شروع جنگ جهانی اول ، ادامه پیشرفت سازمان
جوان فینا حداقل به مدت ۴ سال متوقف شد و حتی
پس از جنگ به علت سردی بین کشورها و روابط
ورزشی عملأً ادامه کار فینا میسر نشد و این امر تا
سال ۱۹۲۵ به درازا کشید .

با پشت سرگذاشته شدن این مدت ، فدراسیون
مجدداً فعال شد. بدین ترتیب که هیئت اجرایی
فینا مرکب از ۵ عضو تشکیل شد تا بتوانند در
فواصل نزدیک به راحتی گرد هم آیند و نیز دفتر
فینا برقرار گردید.

در سال ۱۹۲۸ هیئت مدیره
بین‌المللی و اترپلو و کمیته بین‌المللی
شنا نیز پا گرفتند.

در کنگره فینا که در همان سال برگزار شد،)
جورج دبليو هرن (دبير موسس فینا از
سمت خود کناره‌گيري کرد و به عنوان اولين
رئيس افتخاري فینا برگزيرده شد .

با شروع جنگ جهانی دوم به ناگاه پیشرفت
مستمر مجدداً متوقف شد (سالهای ۱۹۴۰-۱۹۴۵)، زیرا جنگ مانع از تماس‌های
بین‌المللی در ورزش گردید.

با پایان یافتن جنگ پر مشقت دوم،
بیشتر از یک سال طول کشید تا هیئت
اجرایی فینا توانستند در ۴ آژوئن
۱۹۴۶ در لندن گرد هم جمع شوند.

دوره مربوط به جنگ جهانی دوم در
سال ۱۹۵۰ خاتمه یافت و تماسها و
ارتباطهای ورزشی روزبه روز بیشتر گشت

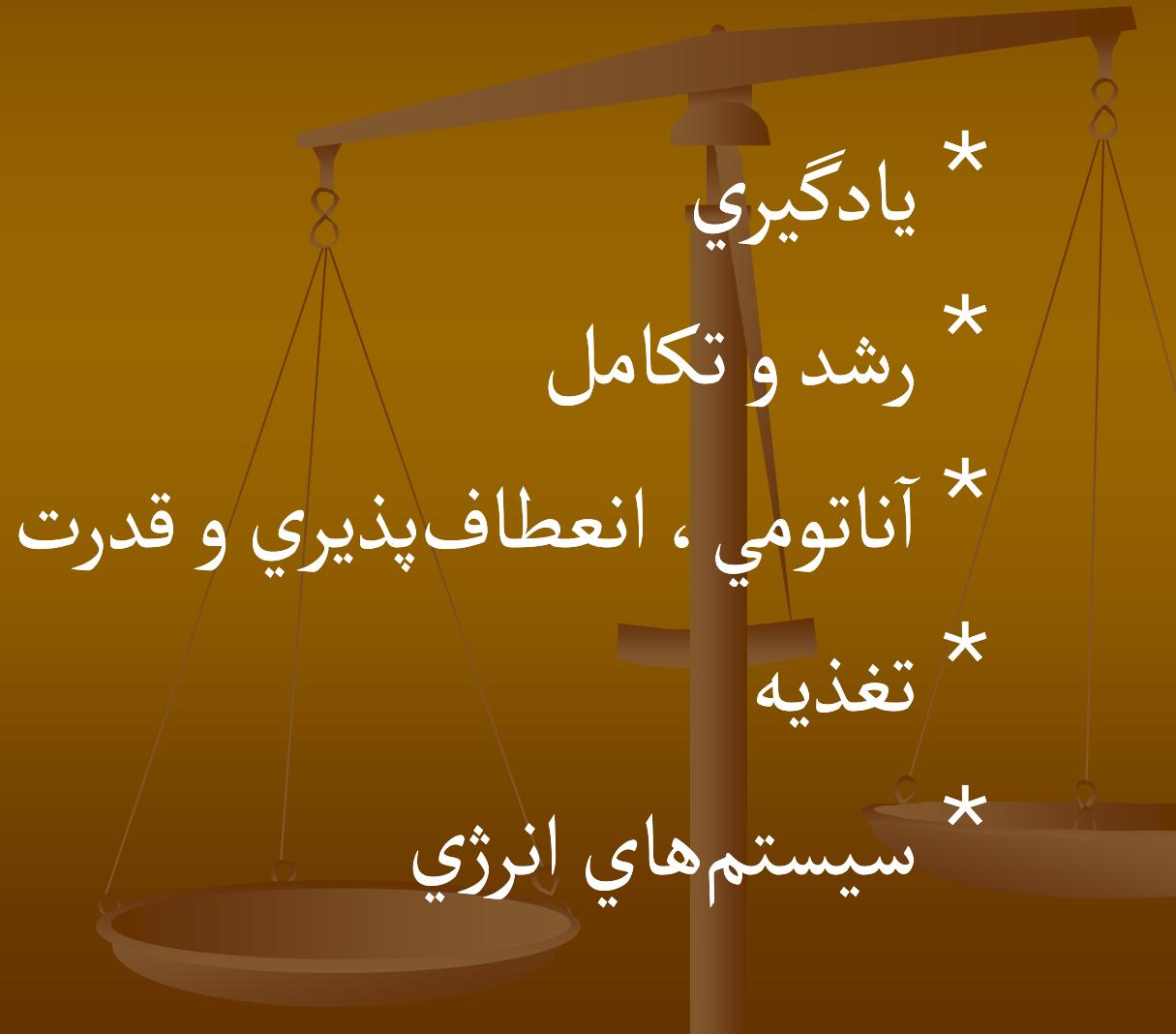
در سال ۱۹۵۸ ، فینا پنجمین سالگرد خود را برگزار کرد. در این سال تعداد اعضای فینا به ۷۵ فدراسیون ملی رسیده بود. در حال حاضر (سال ۱۹۹۲) اعضای فینا به ۱۳۷ فدراسیون ملی ارتقاء یافته است.

فصل دوم

نکات اساسی درآموزش شناگران
نوجوان

موضوعاتی که در این فصل درباره آنها بحث خواهد شد
عبارت اند از:

یادگیری

در راه پرورش یک شناگر خوب ،
همه چیز به موضوع یادگیری بستگی
دارد .

در اینجا، برخی اطلاعات پایه در
خصوص محیط‌پادگیری به ویژه،
عوامل گوناگونی که پادگیری را آسان
می‌سازند ارائه می‌شود.

محیط یادگیری

محیط یادگیری به عوامل یا شرایط اصلی گفته می‌شود که می‌تواند بر امکان یادگیری تأثیر گذارد. این عوامل عبارت‌اند از:

- نوع بازخوردهی که یادگیرنده دریافت می‌کند
- آمادگی یادگیرنده
- شیوه آموزشی مورد استفاده

بازخورد

قوی‌ترین و موثرترین عامل موثر بر اجرا و یادگیری ، باز خورد است. بازخورد ، اطلاعاتی درباره اثربخشی کوشش‌های یادگیرنده به ارمغان می‌آورد فعالیتهای مطلوب را تقویت می‌کند ، می‌تواند فعالیتهای نامطلوب را کنترل یا متوقف سازد ، و به یادگیرنده انگیزه می‌دهد.

دونوع بازخورد اساسی وجود دارد:

بازخورد درونی (ذاتی) و تقویتی

بازخورد درونی ، بازخوردي است که در اثر نتیجه طبیعی اجرا دریافت می شود. برای مثال ، احساس حرکتی که به همراه اجرای هر استرولک شنا به وجود می آید ، بازخورد حرکتی خوانده می شود.

بازخورد تقویتی ، از منابع خارجی یعنی
مربیان ، هم تیمیها ، تماشای نوار ویدئویی
شنای خود و غیره به دست می آید .

آمادگی

یادگیری به آمادگی (اشتیاق) یادگیرنده برای عمل کردن بستگی دارد. این نوع آمادگی درواقع یک حالت ذهنی (روانی) است و یادگیری را از راه آماده ساختن فرد برای یادگیری مهارت‌های جدید، آسان می‌سازد.

شیوه آموزش

روش آموزشی به تمام اعمال گوناگونی گفته می‌شود که شما وقتی می‌خواهید چیزی را به شناگران یاد دهید، انجام می‌دهید: مثل راهبردهای آموزشی که شما استفاده می‌کنید، وسایل کمک آموزشی که به کار می‌گیرید و از این قبیل.

روشی که شما استفاده می‌کنید باید با
ویژگیهای رشدی شناگر و سبک یادگیری
مورد پسند او تناسب داشته باشد.

هر روش آموزشی که شما استفاده می‌کنید،
در صورتی که متنوع‌تر و از وسائل
کمک آموزشی گوناگون بهره گیرد، بهتر
است.

همچنین ، هر روش آموزشی که استفاده می کنید ،
باید با تصویرسازی ذهنی یادگیرندگان توأم شود .
این موضوع باعث می شود تا یادگیری افزایش
یابد و به شناگران کمک می کند تا مهارت‌ها را
فراموش نکنند .

سرانجام ، تلاش کنید تا آموزش‌ها یتان را در
قالب یک الگوی (آموزش) کیفی انجام
دهید ، در غیراین صورت ، یادگیری کمتر
محقق می‌شود .

ضمناً قوياً توصيه مي شود تا زمان تمرین (آموزش) توزيع شود. به بیان دیگر آموزش‌های کوتاه مدت اما روزانه ترجیح دارند بر آموزش‌های طولانی مدت و فاصله بسیار زیاد از یکدیگر.

رشد و تکامل

در آموزش شنا ، محور کار ، شناگران ۶ تا ۱۲ ساله است. کودکانی که در این گروه سنی جای دارند ، نیازمندیهای بدنی ، هوشی ، و هیجانی معینی دارند . برای مثال ، آنها سرگرمی و فعالیتهای مفرح و شادی بخش را دوست دارند .

الگوهای حرکتی زمختی

به نمایش می‌گذارند، در فعالیت چالش برانگیز شرکت می‌کنند، و مفهومی مثبت از خود دارند. بنابراین برای تأمین نیازهای شناگران این گروه سنی، شما باید یک برنامه شنای کاملاً متعادل را طراحی کنید.

ویژگیهای رشدی و تکاملی کودکان ۶ تا ۱۲ ساله

○ تکامل جسمی (بدنی)

○ تکامل شناختی

○ تکامل هیجانی (احساسی)

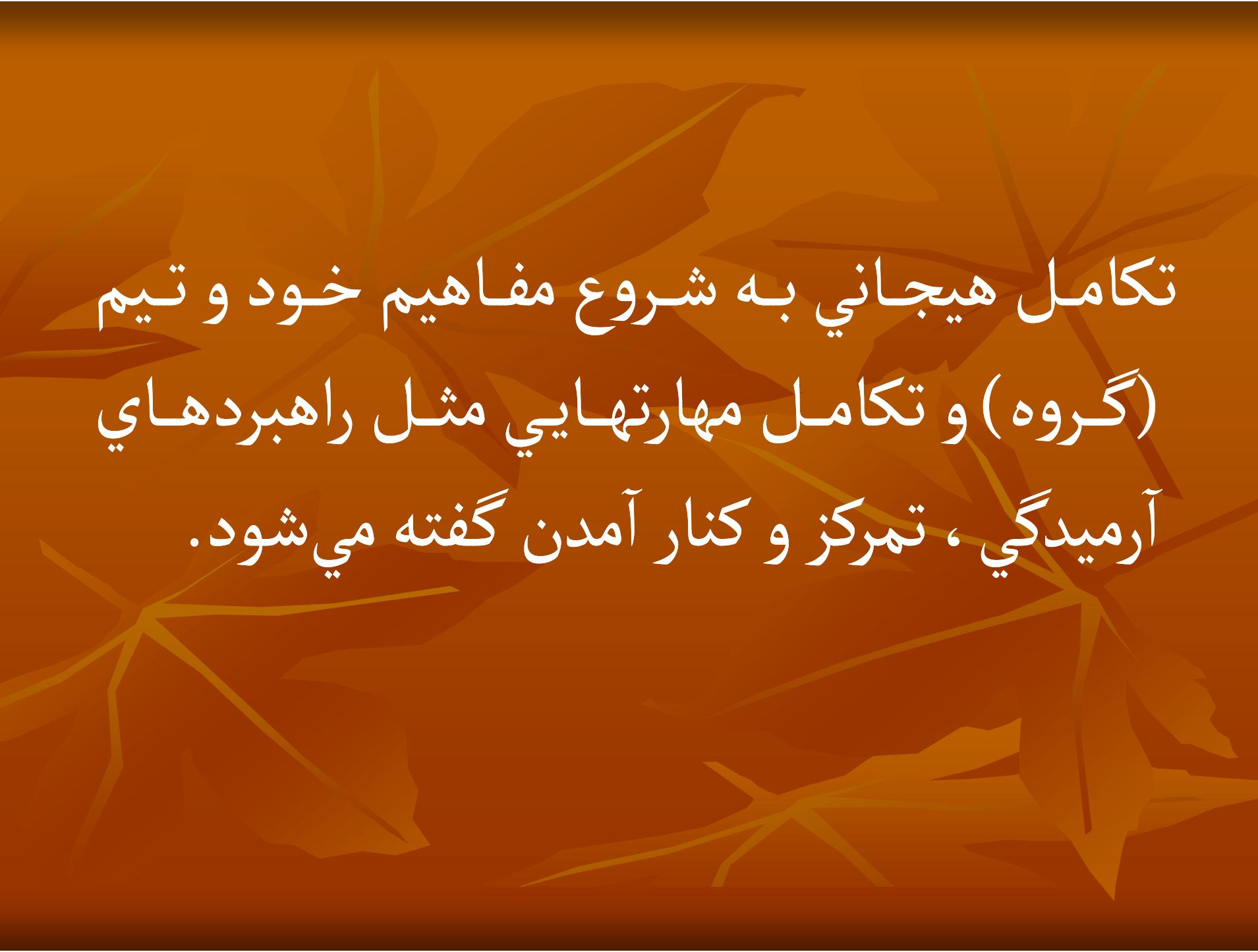
تکامل بدنی (جسمانی) به سه فرایند گفته می‌شود: رشد،
تکامل (توسعه)، و بلوغ.

- رشد به افزایش اندازه کل یا هر بخشی از بدن چه به
لحاظ ابعاد یا بافتها گفته می‌شود. رشد از لحظه تولد
شروع می‌شود و تا بزرگسالی ادامه می‌یابد.

- تکامل به تغییرات پیچیده‌ای گفته می‌شود که عملکردهای بدنی و جنسی بین تولد تا بزرگسالی را شامل می‌شود.

- بلوغ به پیدایش و رسیدن به تکامل مطلوب ساختارهای بدن، ویژگیهای جنسی، رفتاری، و ظرفیت هوشی گفته می‌شود.

تکامل شناختی به شکل‌گیری و بلوغ مهارت‌های ادراکی مثل مفهوم‌سازی گفته می‌شود. به بیان دیگر، تکامل شناختی عبارت است از تکامل توانایی تفسیر کردن و پردازش اطلاعات.

تکامل هیجانی به شروع مفاهیم خود و تیم
(گروه) و تکامل مهارت‌هایی مثل راهبردهای
آرمیدگی ، تمرکز و کنار آمدن گفته می‌شود.

آناتومی ، انعطاف‌پذیری و قدرت

این بخش اطلاعاتی درباره سه موضوع آناتومی ،
انعطاف‌پذیری و قدرت ارائه می‌کند. هر یک از این
مباحث بر این نکته متمرکز شده‌اند که بدن باید
چگونه حرکت کند و چگونه حرکت نکند .

استخوانها

استخوانها شکل کلی بدن را معین می‌کند، آنها ضمناً بدن را حمایت و از اندامهای درون آن محافظت می‌کند. برای مثال، قفسه سینه، از قلب و ریه‌ها محافظت می‌کند.

چهار نوع استخوان وجود دارد

- استخوانهای دراز مثل استخوانهای موجود در دستها و پاها .
- استخوانهای کوتاه مثل استخوانهای موجود در مچ دست و مچ پا .
- استخوانهای پهن مثل استخوانهای دندنهای ، جناغ سینه و جمجمه .
- استخوانهای نامنظم مثل استخوانهای موجود در ستون مهره‌ای (مهره‌ها) .

استخوانها از هر دو نوع الاستیک (قابل انعطاف) و سخت می باشند. الاستیسیتھ (انعطاف پذیری) آنها ناشی از ماده آلی (پروتئین) موجود در آنهاست، و این در حالی است که سختی آن وابسته به ماده غیرآلی (املاح معدنی مثل کلسیم و فسفر) موجود در آنهاست.

با توجه به سن ، درصد مواد آلی و غیرآلی موجود در استخوانها فرق می کند. با افزایش سن ، درصد مواد غیرآلی افزایش می یابد ، انعطاف پذیری استخوانها کاهش می یابد ، و استعداد شکنندگی استخوان زیاد می شود.